

מסורת הש"ס

(א) [במשנה דקלים וכסא]
דכותי לא נזכר ד' יופי
[שומר.] (ב) [מגילה כא]:
לקמן סד. שקלים פ"ג.
(ג) [ל' דמחל.] (ד) לקמן
סד. (ה) [שנועות יג]:
(ו) שנועות יב. תמורה כב.
נב. (ז) ונחום זל: [מנחות
עט:א.] (ח) [שקלים סד].
(ט) [לקמן עב:א.] (י) ש"ך
לפ"ב (כ) ע"ר דשא.

הגהות הב"ח

(ה) ישי"י ד"ה במראה כי
שחורים או שחומים כגל
יני"ב לשון שחמית ונמאלת
לנצח דפרק הספיעה פי'
לחורמים וכו"ל וכל חוס
גלגל לכן: (ג) ד"ה והשני
כי' משג שני בלחד מזה
הספר והשני: (ג) ד"ה
שמן השמט כי' שלא
תמלא בנזיר אף חטאת
שכפרו בעליה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] רנ"י ד"ה ממראה ימי'
או שמונים בנ"י:

מוסף רש"י

[illegible]

תום' ישנים

[illegible]

וְלִנְיָן שִׁיבֹתָ מִיֵּד מִיֵּד הַחַיִּים
הַבְּדִים זֶה הַיֵּל שְׁמֹה עַל הַסֵּה
עַל יָדוֹ מַעֲבִיר עַל מִזְבֵּחַ הַיֵּה
מִלָּן דַּמְתִּי כִּךְ בְּרִיחָא גְבִי הַיֵּה
לְמֵה יֵד הַסֵּה קִרְא אֶל לְמֵה יֵד
מַעֲבִיר מִיֵּד מִיֵּד הַיֵּה קִרְא אֶל
בְּשֵׁן הַמַּשְׁמָה מִלָּן וְלִנְיָן
לְמֵה לִי עַל מִזְבֵּחַ הַחַיִּים
זֶה הַיֵּה דִּלְכָּא כִּי כִּי אֶל הַיֵּה
שְׁמֹת. וְלִי הַיֵּה וְכֵן מִזְבֵּחַ הַיֵּה
לִי דַּרְדְּרָה אַחֲרֵי: בְּפִרְחֵי
לֵא שִׁיבֵה ד' יַעֲקֹב לְנִינְיָן לְנִינְיָן

הוציאו לו פרק חמישי יומא

נחמן ולטעמך ובי עדרו
אביה הדשן: הכא כפי
הלשכה. שהשליכו לתורה
מהו שלש קופות לתרומה

וכי עדרו שורף מי דמי
הכא כתיב אותו ואת
דרכא אמר ראשון מז
דרכא אמר אחרון מז
(בר אישי) משמיה דר
קסבר הואיל וגמר ב
משמיה דרבא מאי ק
דאמר מצוה בראשון
יוסי דקופות דתנן ^(א)
קופות של שלש של
את הלשכה והיה כת

הדרו עלד הוציאו לו

שעירי: כמראה. שניה
לבים או שחורים (ב) או
חופים: ויחמר אם של אם
הכי מיפרש? אם של אם
זה עשלה וכו' ואם של עשול
ויאמר זה עשלה וכו': והשני
של עשול מת ועכשיו יש כאן
לשם אחד ששאר מוזג ראשון
מוזג שני (ג) בחדד יתחדד
ירעה וכו' אם של אם מת והרי
אין ענים לעשול האחד יתחלה
ירעה ובגמרא (ד) מפרש איהו
אם שני שבוז שני אם שני
ראשון: שאין תפאם לצור תפא.
מאיר חסד חטאות ביחיד גמיר
(ה) מפרש בחירות (דף ג'
ורה (דף טו.) מה מלינו ולד
ותומרת חטאת ותחלת חטאת
זה של תפאם לצור אף (ו)
וי בעליה ואע"פ שאפשר להיות
לא נאמרה אלא ביחיד: ועוד
רבי יהודה. בגמרא (ז) מפרש מאי
לחופים: יסוה הכשתלת.
שנים ויגריל עליהן כמחילה:
גמ'

'מ'

התם לא כתיב אותו
מר רב פפי מושמיה
לח ורב שימי מושמיה
לח בשלמא רב שימי
דאמר אחרון משלח
כפרה אלא רב פפי
ר סבר לה כרבי יוסי
רבי יוסי אילמא ר'
יוסי אומר ^{כא}שלש
סאן שבעה תורמין
עליהם אב"ג ותניא
ליהן אב"ג לידע איזה
הביא הימנה ראשון
א בעידנא דאיתחזאי
תרייתא אלא רבי יוסי
שפסחו ואבד והפריש
נמצא הראשון והרי
ש שריצה יקריב דברי
צוה בראשון ואם היה
מנו ביאנו:

הדרן עלך הוציאו לו

שני :שעירי יום הכפורים מצותן¹⁵ שיהיו שניהן שוין במראה ובקומה וברמים ובלקיחתן כאחד יזאף על פי שאין שוין כשרין "לקח אחד היום ואחד למחר כשרין ימת אחד מהם אם עד שלא הגריל מת יקח זוג לשני יואם משהגריל מת יביא זוג אחד ויגריל עליהם בתחילה ויאמר אם של שם מת זה שעלה עליו הגורל לשם יתקיים תחתיו ואם של עזאזל מת זה שעלה עליו הגורל לעזאזל יתקיים תחתיו "והשני ידעה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדרה¹⁶ שאין חטאת צבור מתה רבי יהודה אומר תמות ועוד אמר רבי יהודה "נשפך הדם ימות המשתלח מת המשתלח ישפך¹⁷ הדם: גמ'

גמ,

בזמנו חיקש אשר לעם למח
 גיה היקשר כי האי גזונה
 ומת מקדש וקדשי כיון דלא
 וא כה"ג א"ע"ג דלא היה מה
 דלא תמוס ודאי יקשר למח
 יקשר למחלה ואין אשר
 דאיתקשו בזה שער הפנימי
 א ואיחר ליה חד ענין כפר
 ממזמין להו לגמרי דלא אה
 תמחוס דמיתר לן קרא
 ותמחוס שפנימי אלל קדש
 כספרתו והשתא נמי יחא
 בני ישראל יקח שני שפיר
 יבייה דמחוס ליבוי ולי לא
 שער המחלה לפנימי א
 יקומה אלל מדמיתר לן ק

קודם שנשמר חתונה ודבריו
 ור"ה ור"ח סברי ומוקדם ששקם
 על רב חסדא לאו חתובי וזהו כל
 דלא דרשין אותו אשם מלואו ששקטו
 (דף מ"ה) ומתקיימת פסוקה שנתחננו
 לדידיה פתח נפתח הדין (דף מ"ה):
 דלעיל דאמר שבתאי ים נזרץ כפרה ו
 שנתחננו מתחת כפרים מן הרשאים
 שנתחננו פתח דחה הכתוב לא שנתחננו
 אלא רב פפי משמיה דרבא מ"ה קסבר
 הכפרה ים וקסא דלא חתובי דרביה
 עוליס יחזקא אש של אש חתובי שלמה

סב.

קָרָא אֶת־מִי שֶׁכָּרַח מִהֶלֶל
שְׁקִילֵת הַלֵּכָה וְ:
קָרָא בְּמִי שֶׁכָּרַח מִהֶלֶל קָרָא
פֶּסַח הֵלֵל וְ:
אֶת־גִּדְּהַת מִי שֶׁכָּרַח מִהֶלֶל
עֲבוּדַת יוֹסֵף הֵלֵל וְ:
בְּיָזְחַל שֶׁשֶׁס הַלֵּכָה טוֹ:

רבינו חננאל

ואפי' לו' אלכור ור' שמעון דאמר כולן שופין. בשערי המשתלח אם נמצא והביא אחר ואחר אבן נמצא הראשון אחד משלח לדבריו הכל. שנאמר ושלח אותו לעזאל אותו אחד ולא שנים. איה משלח רב פסי משיח סבר רב כ"י יוסי דאמר מצוה בראשון כ"י. הדין עלך הוציא לו שני שערים שני שיערי יום הכפורים מצותן שיהיו שני כ"י.

תום' ישנים (המסע)

[illegible]

הוא נשבע להם כי יבנה את בית ה' ויחזור למקום שפסק
לדגל דקתה כנריחם מתקרב
אחר מניח כותיה דר' ויחנן
א הפיה בנר פ' ג' מיניס
קרא דכתיב דמפרש
לגור ור"ס דלוי לטעמיהו
משמע דלפיו (נשפך) אחר
ד כברה טעמא דרנן כיון
ד נשפך לנר פ' ג' מיניס
נלא נשפך שער ופסא שנוק
אחד מהם יבוא שנים ויגדל
שחלה אך יכול לדחותה מאי

[illegible]